

Sygn. akt XV C 1064/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Weronika Klawonn

Protokolant : st. E. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko M. W. (1) i D. W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do żądania zapłaty 398187 zł. 54 gr. (trzysta dziewięćdziesiąt osiem tysięcy sto osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda solidarnie na rzecz pozwanych 10800 zł. tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika oraz 585 zł. 6 gr. tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. pozwał M. W. (2) i D. W. o zapłatę solidarnie 440 937 zł. 54 gr. z odsetkami. Kwota ta wynikała z umowy kredytu hipotecznego z 2007 r. zawartego przez pozwanych z (...), od którego powód nabył wierzytelność zabezpieczoną hipotecznie.

W sprzeczności od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwani wniesli o oddalenie powództwa zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia.

W toku postępowania powód wielokrotnie składał oświadczenia w przedmiocie ograniczenia roszczenia. Ostatecznie na rozprawie 17 kwietnia 2019 r. (k. 216) cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania zapłaty 142 112 zł. 12 gr. oraz 256 075 zł. 42 gr., domagając się zapłaty 42 750 zł. z zastrzeżeniem ograniczenia odpowiedzialności pozwanych do kwot zgromadzonych na rachunku depozytowym Ministra Finansów w związku z prowadzoną egzekucją z nieruchomości, na której sporna wierzytelność była zabezpieczona hipotecznie.

Ustalenia faktyczne

Pozwani na podstawie umowy z (...) Bankiem (...) uzyskali kredyt 250 000 zł. Został on zabezpieczony hipoteką zwykłą w kwocie 250 000 zł. oraz hipoteką kaucyjną do kwoty 570 000 zł. na nieruchomości powodów objętej Kw (...). Z uwagi na brak spłaty kredytu Bank dokonał wypowiedzenia umowy, a następnie 9 maja 2012 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który został postanowieniem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 16 lipca 2012 r. zaopatrzonej w

klauzulę wykonalności. Na jego podstawie na wiosek Banku komornik wszczął postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem z 22 czerwca 2015 r. zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji.

(okoliczności bezsporne: umowa kredytu k. 27 i nast., odpis księgi wieczystej k 36 i nast., bankowy tytuł egzekucyjny k. 49, postanowienie o nadaniu klauzuli k. 50, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 51)

16 grudnia 2015 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności wobec pozwanych. Na wniosek pozwanego dokonano zmiany wpisu wierzyciela hipotecznego w księdze wieczystej Kw (...).

(okoliczności bezsporne: umowa sprzedaży wierzytelności k 53)

3 października 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Malborku P. B. na wniosek (...) SA wszczął egzekucję z nieruchomości Kw (...). W toku postępowania egzekucyjnego doszło do sprzedaży licytacyjnej nieruchomości na cenę 42 750 zł. Postanowieniem z 19 kwietnia 2017 r. w sprawie I Co 1110/16 Sąd Rejonowy w Malborku przysądził własność nieruchomości na rzecz nabywcy licytacyjnego. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 19 kwietnia 2017 r. Postanowieniem z 22 grudnia 2017 r. sąd zatwierdził projekt planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości. Powodowi jako wierzycielowi hipotecznemu przypadła kwota 30 753 zł. 19 gr. Powód został zawiadomiony o sporządzeniu planu podziału oraz zobowiązany do wskazania rachunku bankowego, na który ma zostać przekazana przyznana kwota. Pismem z 16 stycznia 2018 r. powód wskazał rachunek bankowy. Na podstawie zarządzenia z 25 kwietnia 2018 r. dokonano wypłaty na rzecz powoda kwoty 30 753 zł. 19 gr.

(Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 2 akt I Co 1110/16, postanowienie o przysądzeniu własności k. 53 akt I CO 1110/16, projekt planu podziału k. 90 i nast, akt I Co 1110/16, postanowienie o zatwierdzeniu planu podziału k. 94 akt I Co 1110/16, zarządzenie z 25 kwietnia 2018 r. k. 122 akt Xv c 1110/16 oraz informacja z 25 marca 2019 r. k. 210)

Ocena dowodów

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okazały się między stronami bezsporne. Sąd zapoznał się z dokumentami dotyczącymi zawarcia umowy i jej wykonania, przelewu wierzytelności oraz prowadzonych egzekucji. Dokumenty te nie były kwestionowane.

Podstawa prawna wyroku

Sąd uznał dokonane przez powoda cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia za dopuszczalne. Powód zrezygnował z dochodzenia roszczenia w zakresie, w jakim przekraczało ono sumę uzyskaną ze sprzedaży licytacyjnej nieruchomości obciążonej hipoteką na rzecz powoda. Zrzeczenie się roszczenia w tym zakresie nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego ani też nie zmierza do obejścia prawa. To powód jako wierzyciel jest dysponentem swego prawa podmiotowego. Nabył wierzytelność na podstawie umowy sprzedaży. Jest instytucją, której jednym z przedmiotów działalności jest nabywanie wierzytelności i ich egzekucja. Ponosi zatem świadome ryzyko niepowodzenia swych działań windykacyjnych. Zdaniem Sądu powód właściwie ocenił zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia w świetle przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń zabezpieczonych hipoteką. Nie ma więc żadnych podstaw, aby przypuszczać, że powodowi składającemu oświadczenie o zrzeczeniu się roszczenia przyświecał inny cel niż zakończenie postępowania rozpoznawczego bez merytorycznego rozstrzygnięcia, które w tej sytuacji mogło być dla niego niekorzystne.

Dlatego też sąd, działając na podstawie art. 203 § 4 k.p.c. uznał częściowe cofnięcie pozwu za dopuszczalne i na mocy art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie żądania zapłaty 398 187 zł. 54 gr. wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Sąd weryfikował zasadność podtrzymywanego przez stronę powodową żądania zapłaty 42 750 zł. z zastrzeżeniem ograniczenia odpowiedzialności pozwanych do kwot zgromadzonych na rachunku depozytowym Ministra Finansów w związku z prowadzoną egzekucją z nieruchomości, na której sporna wierzytelność była zabezpieczona hipotecznie.

Żądanie w tym zakresie powód wywodził z przysługującej mu hipoteki zwykłej na nieruchomości powodów objętej księgą wieczystą Kw (...).

W ocenie Sądu żądanie to nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. sąd wydaje wyrok na podstawie stanu rzeczy istniejącego w dacie zamknięcia rozprawy.

Na dzień zamknięcia rozprawy nie istniała już wierzytelność powoda zabezpieczona hipoteką na nieruchomości Kw (...).

Zgodnie z art. 1000 § 1 k.p.c. z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych ciężących na nieruchomości. Na miejsce tych praw powstaje prawo do zaspokojenia z ceny nabycia z pierwszeństwem przewidzianym w przepisach o podziale ceny uzyskanej z egzekucji.

Z dniem uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości Kw (...) tj. z dniem 5 maja 2017 r. wygasły hipoteki powoda ciężące na nieruchomości. W to miejsce powstało po jego stronie prawo do zaspokojenia się z sumy uzyskanej z egzekucji z pierwszeństwem wynikającym z art. 1025 k.p.c. Powód, zgodnie z planem podziału zyskał prawo do zaspokojenia się z ceny nabycia do kwoty 30 753 zł. 19 gr. Ta kwota została mu wypłacona, w związku z czym prawo to wygasło. Obecnie na rachunku depozytowym Ministra Finansów w związku z prowadzoną egzekucją z nieruchomości Kw (...) nie ma jakiegokolwiek kwoty, która mogłaby zostać wypłacona powodowi.

Powództwo w tym zakresie zostało więc oddalone.

Koszty procesu.

Pozwani domagali się przyznania kosztów procesu.

Sąd uznał, że częściowe cofnięcie pozwu winno być w kontekście rozliczenia kosztów procesu traktowane jak przegranie sprawy przez powoda, i skutkować zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c. w zw. z art. 203 § 3 k.p.c.).

Powód wytoczył proces w marcu 2018 r., kiedy było już prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności, został zatwierdzony plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji, a powód wskazał nr rachunku bankowego, na który należy przekazać przypadającą na niego sumę. Te okoliczności winny być dostateczną podstawą dla dokonania przez powoda negatywnej oceny możliwości wygrania niniejszego procesu. Mimo to pozew złożył, a następnie kilkakrotnie go modyfikował, wykazując się brakiem rozeznania co do swej sytuacji prawnej. To naraziło wymiar sprawiedliwości na prowadzenie niepotrzebnego procesu, a pozwanych na określone koszty. Dlatego też sąd – zgodnie ze złożonym przez stronę pozwaną zasadził od powoda na rzecz pozwanych 10800 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 585 zł. 6 gr. tytułem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika.